

Sygn. akt II K 144/16/P

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie, Wydział II Karny

W składzie

Przewodniczący: SSR Maria Satora

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Jurgała

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Podgórze Alicji Sołtys - Liszki

po rozpoznaniu w dniu 26.04.2016r.

w sprawie :

S. M. s. S. i A. zd. K.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 października 2015 roku w K., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny m-ki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem I badanie 0,84 mg/l, II badanie 0,86 mg/l, III badanie 0,78 mg/l, IV badanie 0,85 mg/l

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. oskarżonego S. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 178a§1 kk i za czyn ten na mocy art. 178a§1 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na mocy art. 35§1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego S. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego S. M. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na mocy art. 63 § 2 kk, zalicza oskarżonemu S. M. na poczet orzeczonego względem niego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15.10.2015 roku;

V. na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego S. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 144/16/P

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 15 października 2015 r., około godz. 1.00 S. M. spożywał alkohol w ilości 5-6 piw marki (...) o pojemności 0,5 litra jedno.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego (k. 11, t. I, k. 23, t. II)

Po wypiciu w/w ilości alkoholu, około godz. 2.20 mężczyzna wsiadł do samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...), a następnie kierując nim samodzielnie, udał się z ul. (...) w K. na parking McDonalda przy ul. (...) w K., gdzie ustawił się w kolejce samochodów przy McDrive.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego (k. 11, t. I, k. 23, t. II)

W momencie, gdy zatrzymał pojazd, silnik samochodu zgasł i nie można było go ponownie uruchomić. Czekający wówczas w kolejce S. F. i A. G. postanowili pomóc kierowcy O.. Gdy mężczyźni podeszli do unieruchomionego samochodu, za kierownicą siedział S. M., a silnik pojazdu był wyłączony. S. F. wraz z A. G. pchali samochód O. (...) w kierunku ul. (...), a S. M. będąc w środku pojazdu kierował nim mimo wyłączonego silnika.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego (k. 11, t. I, k. 23, t. II), zeznania świadków: S. F. (k. C-4, k. 23, t. II) i A. B. (k. C1, k. 23, t. II)

Po przesunięciu w ten sposób samochodu około 50 m, za kierownicą O. (...) usiadł S. F., zaś A. G. wraz z S. M. pchali pojazd, jednakże pomimo tego silnik nie uruchomił się.

Dowód: zeznania świadka S. F. (k. C-4, k. 23, t. II)

S. F. zadzwonił następnie na Policję, gdyż uznał, że kierowca O. (...) znajduje się pod wpływem alkoholu.

Dowód: zeznania świadka S. F. (k. C-4, k. 23, t. II)

S. F. udało się w końcu uruchomić silnik w samochodzie, a S. M. odjechał nim, pomimo próśb drugiego z mężczyzn aby nie kierował w takim stanie samochodem i zadzwonił po kogoś. Po przejechaniu kilku metrów silnik w samochodzie ponownie zgasł.

Dowód: zeznania świadka S. F. (k. C-4, k. 23, t. II)

S. M. następnie sam, bez pomocy ze strony innych osób, pchał samochód wzdłuż ul. (...). Po około 4 min. od wezwania, na miejscu pojawili się funkcjonariusze Policji, którzy po uzyskaniu niezbędnych informacji od S. F. zlokalizowali pojazd marki O. (...) i jego kierowcę. S. M. pchał wówczas za drzwi kierowcy pojazd, a następnie gdy samochód się toczył wsiadał do niego próbując uruchomić silnik, czego jednak nie zdołał uczynić.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego (k. 11, t. I, k. 23, t. II), zeznania świadków: S. F. (k. C-4, k. 23, t. II), A. B. (k. C1, k. 23, t. II), notatka urzędowa (k. 1, t. I)

Gdy do S. M. podeszli funkcjonariusze Policji, mężczyzna siedział za kierownicą pojazdu, który stał wówczas w miejscu, po czym wysiadł i próbował zepchnąć samochód na pobocze.

Dowód: zeznania świadka A. B. (k. C1, k. 23, t. II)

Sposób zachowania S. M. wskazywał, że znajduje się on pod wpływem alkoholu, dlatego też został on wylegitymowany i poddany badaniom alkomatem. Przeprowadzone badania wskazały kolejno: o godz. 2.43 - 0,84 mg/l, o godz. 3.11 - 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: zeznania świadka A. B. (k. C1, k. 23, t. II), protokół z badania stanu trzeźwości (k. 3, t. I), świadectwo wzorcowania (k. 5, t. I)

Funkcjonariusze Policji zauważyli, że samochód O. (...) posiada uszkodzony zderzak przedni oraz wgiętą pokrywę silnika. Zapytany o powyższe uszkodzenia S. M. wskazał, że wyjeżdżając z ul. (...) uderzył w drzewo. We wskazanym przez niego miejscu nie było jednakże żadnych drzew wobec czego oświadczył on, że nie pamięta, w jaki sposób doszło do ich powstania.

Dowód: zeznania świadka A. B. (k. C1, k. 23, t. II)

S. M. został przetransportowany do KP V w K., gdzie został poddany kolejnym badaniom stanu trzeźwości, po przeprowadzeniu których uzyskano następujące rezultaty: o godz. 3.32 - 0,78 mg/l, o godz. 4.09 - 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Funkcjonariusze Policji dokonali także zatrzymania dokumentu prawa jazdy S. M..

Dowód: zeznania świadka A. B. (k. C1, k. 23, t. II), protokół z badania stanu trzeźwości (k. 4, t. I), świadectwo wzorcowania (k. 6, t. I), notatka urzędowa (k. 1, t. I)

S. M. od marca 2015 r. posiada prawo jazdy kategorii B, a wcześniej od prawie pięciu lat poruszał się skuterem, nie uczestnicząc przy tym w żadnych zdarzeniach drogowych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego (k. 23, t. II)

Oskarżony S. M. urodził się (...) w K.. Jest on bezdzietnym kawalerem, nieposiadającym nikogo na utrzymaniu. Oskarżony posiada wykształcenie średnie, bez zawodu. Poprzednio pracował w S. (...), a obecnie jest bezrobotny. Nie był on uprzednio karany.

Dowód: dane osobopoznawcze (k. 3, 23 t.II), aktualna karta karna (k. 20, t. II), dane dotyczące stosunków majątkowych i źródeł dochodu (k. 89, 90, t. I)

S. M., przesłuchany w trakcie postępowania przygotowawczego, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a następnie wyjaśnił, że w dniu 15 października 2015 r. około godz. 1.00 pił alkohol, w postaci około 5-6 piw marki (...) o pojemności 0,5 l każde i spożył przy tym dwie kanapki. Następnie, około godz. 2.20 wsiadł do samochodu O. (...) i pojechał do McDonalda na ul. (...) w K.. Ustawił się wówczas w kolejce samochodów do McDrive. Gdy zatrzymał samochód, jego silnik zgasł, a oskarżony nie było w stanie ponownie go uruchomić. Czekający w tej samej kolejce dwaj mężczyźni próbowali mu pomóc i pchali jego samochód, a on w tym czasie siedział na miejscu kierowcy i kierował pojazdem. Później sam pchał samochód, w ten sposób, że jedną ręką trzymał kierownicę, zaś drugą drzwi od strony kierowcy próbując poruszyć pojazd. W taki sposób udało mu się przesunąć samochód o ok. 200 m. Następnie na miejsce przyjechała Policja, a oskarżony wsiadł do radiowozu.

S. M. oświadczył ponadto, że żałuje, iż w tym dniu prowadził samochód pod wpływem alkoholu. (k. 11, t. I)

Podczas rozprawy w dniu 26 kwietnia 2016 r., oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu jego depozycji z postępowania przygotowawczego, oskarżony podtrzymał je oraz wskazał, że nie jest w stanie wyjaśnić dlaczego kierował samochodem będąc pod wpływem alkoholu, a sytuacja taka miała miejsce po raz pierwszy. Oskarżony wskazał także, że został zatrzymany przez Policję, gdy pchał samochód, a pojazd był unieruchomiony. S. M. podkreślił również, że wcześniej nie otrzymał on żadnych mandatów karnych, a w dniu 15 października 2015 r. po wypiciu alkoholu wydawało mu się, że może wówczas prowadzić samochód. Oskarżony oświadczył także, że prawo jazdy posiada od marca 2015 r., a wcześniej od prawie pięciu lat prowadził skuter, którym poruszał się do pracy i szkoły, nie uczestnicząc w żadnych zdarzeniach drogowych. (k. 23, t. II)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są one logiczne i spójne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym, zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach wiarygodnych świadków: S. F. i A.

B.. Ponadto, oskarżony nie kwestionował ani faktu spożywania alkoholu, ani prowadzenia w stanie nietrzeźwym samochodu, a jego przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy należy uznać za prawdziwe i szczerze.

Sąd za wiarygodne uznał także zeznania powyższych świadków, tj. S. F. i A. B., ponieważ wzajemnie się uzupełniają, tworząc całościowo jedną, logiczną wersję wydarzeń z dnia 15 października 2015 r.

Sąd nie znalazł także podstaw do kwestionowania pozostały przeprowadzonych w toku postępowania dowodów, w tym: protokołów z badania trzeźwości, świadectw wzorcowania, notatki urzędowej i kart karnych. Zostały one bowiem sporządzone w odpowiedniej formie, przez kompetentne do tego podmioty, a ich prawdziwość nie była podważana przez strony procesu.

Ustalając stan faktyczny, Sąd nie oparł się na dokumentach przedłożonych do odpowiedzi na akt oskarżenia, gdyż nie były one w jakikolwiek sposób związane z przebiegiem zdarzeń z dnia 15 października 2015 r.

Sąd zważył, co następuje

W świetle całokształtu zgromadzonego i ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego, zarówno sprawstwo, jak i okoliczności popełnienia przestępstwa wskazanego w akcie oskarżenia, nie budzą wątpliwości, zwłaszcza z uwagi na przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu.

Przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony w dniu 15 października 2015 r. znajdował się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego, gdyż jak wykazały przeprowadzone badania, stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło przy I badaniu 0,84 mg/l, przy II badaniu 0,86 mg/l, przy III badaniu 0,78 mg/l i przy IV badaniu 0,85 mg/l. Zgodnie zaś z art. 115 § 16 pkt 2 stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Analizując pozostałe znamiona strony przedmiotowej przestępstwa z art. 178a § 1 kk, należy wskazać, że w okolicznościach niniejszej sprawy oskarżony wsiadł do samochodu marki O. (...), a następnie kierując tym samochodem przejechał z ul. (...) na parking pod McDonaldem na ul. (...), a tym samym prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą silnika, a więc bez wątplenia do tej kategorii należy samochód osobowy O. (...), którym poruszał się oskarżony. Przez prowadzenie pojazdu należy z kolei rozumieć wprawienie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie - w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Z uwagi na powyższe, należy zatem uznać, że S. M. w dniu 15 października prowadził pojazd w rozumieniu kodeksu karnego. Uruchomił on bowiem silnik, a następnie kierując nim przejechał z ul. (...) na parking przy ul. (...). Prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym oznacza, że przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk może zostać popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów, tj. na drogach publicznych, osiedlowych, parkingach. Oskarżony w dniu 15 października poruszał się samochodem w stanie nietrzeźwości najpierw na drogach publicznych, a następnie na parkingu, a więc prowadził tym samym pojazd w ruchu lądowych.

Jest to przy tym przestępstwo o charakterze formalnym, a zatem do realizacji znamion tego typu czynu zabronionego nie jest konieczne wystąpienie skutku.

Odnosząc się do strony podmiotowej występku z art. 178a § 1 kk należy wskazać, że przestępstwo to można popełnić tylko umyślnie, przy czym „samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością” (tak, A. Marek, Kodeks Karny Komentarz, LEX 2010)

Sprawca nie musi przy tym uświadamiać sobie konkretnego stężenia alkoholu we krwi, a wystarczy, że zdaje sobie sprawę z tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości.

W realiach niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, że S. M. miał świadomość tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, bowiem wypił około 6 piw, a decyzję o prowadzeniu pojazdu podjął nieco ponad godzinę po spożyciu alkoholu. Samo subiektywne przekonanie oskarżonego, że jest on w stanie manualnie prowadzić samochód, na co zwrócił uwagę podczas przesłuchania na rozprawie, nie ma w tym wypadku jakiegokolwiek znaczenia, wobec faktu, że zdawał on sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. W takich okolicznościach oskarżony zdecydował się na prowadzenie samochodu, wobec czego należy uznać, że popełnił on występki z art. 178a § 1 kk. umyślnie.

W przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność i winę. Oskarżony jest osobą dorosłą i poczytalną, nie działał także jakiegokolwiek anormalnej sytuacji motywacyjnej, a zatem zdawał sobie sprawę z konsekwencji spożywania alkoholu i prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, wiedząc jakie niesie to ze sobą zagrożenia. Pomimo tego, mając możliwość zachowania się w sposób zgodny z prawem, naruszył on obowiązujące normy, a co za tym idzie oskarżonemu można przypisać winę za popełnienie zarzucanego mu przestępstwa. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest z pewnością większy niż znikomy, a co więcej należy go ocenić jako wysoki.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i można mu przypisać odpowiedzialność karną za ten czyn.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru wyrażonymi w art. 53 kk, mając na uwadze aby nie przekraczała ona stopnia winy i uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu, jak również wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na wspomniany już powyżej wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, przy ocenie którego Sąd kierował się wytycznymi wynikającymi z treści art. 115 § 2 kk. Wzięto zatem pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W wyniku popełnienia przestępstwa doszło do zagrożenia dobra prawnego w postaci bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a pośrednio życia, zdrowia i mienia jego uczestników. Oskarżony naruszył reguły bezpieczeństwa w ruchu drogowym zakazujące prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości mając znaczną zawartość alkoholu w organizmie stwarzając przy tym realne i znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Z doświadczenia życiowego wiadomo bowiem, że pijani kierowcy stanowią znaczne niebezpieczeństwo na drodze i są częstą przyczyną wypadków komunikacyjnych. Oskarżony działał przy tym umyślnie, a podjęcie przez niego decyzji o prowadzeniu pojazdu pod wpływem alkoholu nie było usprawiedliwione żadnymi szczególnymi okolicznościami.

Jako znaczny należy także określić stopień winy oskarżonego. Jak wskazano już powyżej, jako osoba dorosła, rozwinięta intelektualnie i społecznie miał on świadomość tego, jak duże niebezpieczeństwo niesie ze sobą prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu. Brak było przy tym jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby umniejszać jego winę. S. M. sam bowiem wprowadził się w stan nietrzeźwości, spożywając znaczną ilość alkoholu, a następnie podjął decyzję o udaniu się samochodem na ul. (...).

Okolicznością obciążającą była w tym wypadku także znaczna ilość alkoholu obecnego w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, bowiem jego stężenie przekraczało ponad trzykrotnie ilość wskazaną w art. 115 § 16 pkt 2 kk., a ponadto odczyt z urządzenia pomiarowego był wzrastający. Sąd zdaje sobie przy tym sprawę z tego, że co do zasady okoliczności należące do znamion czynu zabronionego nie mogą wpływać na zaostrenie lub złagodzenie kary, Ich uwzględnienie przy wymiarze kary jest jednak możliwe w sytuacji, gdy można stopniować ich nasilenie, co ma miejsce

choćby w przypadku stanu nietrzeźwości. Z tego też względu, w ocenie Sądu, w/w okoliczność powinna być wzięta pod uwagę jako wpływająca na wymiar kary.

Sąd miał także na uwadze fakt, że do prowadzenia pojazdu przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości doszło w okresie około 5 miesięcy po uzyskaniu przez niego dokumentu prawa jazdy kat. B, a więc w wyjątkowo krótkim czasie po otrzymaniu stosownych uprawnień, a na zmianę powyższej oceny nie może wpłynąć sam fakt bezwypadkowego prowadzenia skutera przez S. M. w przeciągu kilku ostatnich lat. Nie przesądza to bowiem tego, że oskarżony jest doświadczonym, bezkolizyjnym uczestnikiem ruchu drogowego, przede wszystkim z uwagi na fakt, że są to innego rodzaju pojazdy, a prowadzenie samochodu wymaga znacznie większych umiejętności i niesie ze sobą znacznie większe zagrożenie dla innych uczestników ruchu w wypadku nieprawidłowego posługiwania się nim.

Okolicznością łagodzącą był w tym wypadku sposób życia oskarżonego przed zdarzeniem z dnia 15 października 2015 r. i jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa, jak również młody wiek. S. M. nie wchodził bowiem wcześniej w jakikolwiek konflikt z prawem, jak również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu już na etapie postępowania przygotowawczego i wyraził skruchę.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara o charakterze wolnościowym będzie w tym wypadku karą najbardziej adekwatną dla oskarżonego. Wymierzając karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, Sąd miał na uwadze fakt, że S. M. jest w chwili obecnej osobą bezrobotną, a ten rodzaj kary będzie dla niego stanowił realną dolegliwość mającą zarazem charakter wychowawczy i zapobiegawczy.

W ocenie Sądu kara ta będzie w sposób należyty spełniała swoje cele z zakresu zarówno prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Przede wszystkim, uświadomi sprawcy fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych, a poprzez dolegliwość, jaka łączy się z jej wykonaniem, będzie stanowił na przyszłość bodziec zniechęcający do naruszania porządku prawnego. Tym samym będzie posiadał także efekt odstraszający, a więc działać w warstwie emocjonalnej na sprawcę wyrabiając u niego przekonanie, że popełnianie przestępstw się nie opłaca. Co więcej, umocni także w społeczeństwie przekonanie o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, jak również wzmocni poczucie odpowiedzialności i poszanowania prawa.

Na mocy art. 42 § 2 kk Sąd zobowiązany był do wymierzenia oskarżonemu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres co najmniej 3 lat. W realiach niniejszej sprawy, spełnione zostały bowiem przesłanki z powyższej regulacji, gdyż oskarżony popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, będąc w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z art. 43 § 1 kk maksymalny okres trwania tego środka karnego wynosi 15 lat. Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów na okres 4 lat, a więc nie w najniższym możliwym wymiarze, ale w dolnych granicach ustawowego zagrożenia uznając ten czas za wystarczający do wdrożenia oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego. Sąd miał na uwadze w tym względzie znaczną ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu i popełnienie tego przestępstwa w krótkim czasie po uzyskaniu przez niego dokumentu prawa jazdy. Nie bez znaczenia pozostały także okoliczności łagodzące, tj. młody wiek oskarżonego, wyrażona skrucha i chęć poprawy oraz brak uprzedniej karalności.

Sąd zobligowany był także do orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 zł, o czym stanowi art. 43a § 2 kk. Sąd wymierzył powyższy środek karny w możliwie najmniejszym zakresie, mając na względzie warunki materialne sprawcy, który nie posiada żadnego majątku, a w chwili obecnej także nigdzie nie pracuje. Obowiązek świadczenia pieniężnego w wysokości 5 000 zł będzie zatem dla niego wystarczającą dotkliwą.

Na mocy art. 63 § 2 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego wobec niego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 października 2015 r.

Na zasadzie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, kierując się opisaną powyżej trudną sytuacją materialną oskarżonego, dla którego wystarczająco uciążliwa będzie już konieczność zapłacenia świadczenia pieniężnego w wysokości 5 000 zł.